

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/221/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011455
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2120011455.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného S. C., v konaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 23.09.2020 pod sp. zn. 9PP/99/2020, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15.12.2020 takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

II. Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona sa návrh odsúdeného S. C., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený:

- rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 10.09.2015 pod sp. zn. 2T/87/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.01.2016 pod sp. zn. 4To/130/2015, podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, v trvaní 8 rokov a 2 mesiace nepodmiennečne, ktorý v súčasnosti vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,
z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresného súdu bol odsúdený S. C. podľa 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý vykonáva v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na základe vyššie citovaného rozsudku okresného súdu. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 4 rokov.

Okresný súd odôvodňoval svoje rozhodnutie tým, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je nevyhnutné splniť kumulatívne 3 zákonné podmienky.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, okresný súd konštatoval, že táto je splnená vzhľadom k tomu, že odsúdený S. C. už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody.

Druhá zákonná (materiálna) podmienka a to tá, že či odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život a to plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu bola podľa názoru súdu taktiež splnená aj vzhľadom na hodnotenie riaditeľa ústavu, ktorý ho odporučil podmiennečne prepustiť. Čo sa týka jednotlivých porušení ústavného poriadku, okresný súd ich závažnosť, aj vzhľadom na časový odstup od ich spáchania po rozhodnutie súdu a udelené disciplinárne odmeny, nepovažuje za tak závažné, aby konštatoval, že odsúdený nepreukázal polepšenie.

Splnená bola podľa názoru súdu aj tretia zákonná (materiálna) podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu. Odsúdený bol v minulosti sedemkrát odsúdený, avšak vo všetkých prípadoch sa jednalo o majetkovú trestnú činnosť alebo trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Odsúdenia pod číslami 4 - 7 neboli spáchané ako recidívne konania, nakoľko vo všetkých prípadoch sa jednalo o súbeh trestných činov, čo demonštruje ukladanie súhrnného trestu, alebo čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu, čo demonštruje ukladanie spoločného trestu konajúcimi súdmi. S poukazom na uvedené nemožno konštatovať, že obžalovaný sa dopustil recidívneho konania vo všetkých siedmich prípadoch. Zároveň súd zohľadnil, že do konca výkonu uloženého trestu odňatia slobody odsúdenému zostáva z 8 rokov a 2 mesiacov len jeden rok a 2 mesiace, pričom odsúdený splnil formálnu podmienku už dňa 27.02.2019. Napriek uvedenému vedomý si svojich pochybení podal žiadosť o podmiennečné prepustenie až po tom, čo dva roky preukázal schopnosť dodržiavať ústavný poriadok. Napokon je potrebné zohľadniť aj resocializačnú prognózu odsúdeného, ktorú ústav hodnotí ako priaznivú.

Na základe vykonaného dokazovania dospel preto k záveru, že u odsúdeného došlo k splneniu všetkých zákonom stanovených podmienky na jeho podmiennečné prepustenie a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku napadnutého uznesenia tak, že odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustil a určil mu dlhšiu skúšobnú dobu v trvaní 4 roky.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť okresný prokurátor, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia.

Následne sťažnosť písomne odôvodnil tak, že dôvodom jeho sťažnosti je najmä absencia materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie. Súd prvého stupňa totiž nedostatočne u odsúdeného vyhodnotil rizikové faktory spočívajúce v možnom opätovnom páchaní trestnej činnosti odsúdeným po prepustení z výkonu trestu a tiež sa nedostatočne vysporiadal s hodnotením ústavu (ktorý preukázal polepšenie odsúdeného len v posledných 2 rokoch, má zahladené viaceré disciplinárne previnenia) a jeho trestnou minulosťou (odsúdený bol 7 krát súdne trestaný a aj napriek tomu že odsúdenia pod č. 4-7 neboli spáchané ako recidívne konanie hrozí, že si prostriedky na živobytie bude zabezpečovať nelegálnou cestou). U odsúdeného tak nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život. Navrhol preto, aby krajský súd uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietol, alternatívne aby vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie.

Krajský súd ako nadriadený súd okresnému súdu podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť okresného prokurátora je dôvodná.

Krajský súd v prvom rade konštatuje, že súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného S. C. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmiennečné prepustenie.

K splneniu zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. krajský súd uvádza, že splnenie formálnej podmienky z pohľadu dĺžky doteraz vykonaného trestu odňatia slobody bolo preukázané.

V zhode s názorom súdu prvého stupňa aj krajský súd vyhodnotil správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody a plnenie jeho povinností ako prejav polepšenia sa, čím bola splnená aj prvá materiálna podmienka.

Je síce pravdou, že prokurátor vo svojej sťažnosti namietal aj nesplnenie tejto prvej materiálnej podmienky, avšak krajský súd uvádza, že aj napriek predchádzajúcim negatívnym poznatkom o odsúdenom (ohľadom prechovávaní nepovolenej veci a nedovolenej manipulácii s poštou, ktoré sú už v danom čase zahladené), je z ďalšieho správania odsúdeného a vzhľadom na odstup času zrejmé, že si uvedomuje neprijateľnosť svojho predchádzajúceho správania, čo vyplýva z toho, že si riadne plní svoje pracovné povinnosti ako i povinnosti vyplývajúce mu z príslušných prepisov o výkone trestu, taktiež plní ciele stanovené programom zaobchádzania a má vykázané 3 disciplinárne odmeny.

Pokiaľ však ide o druhú materiálnu podmienku, krajský súd zastáva názor, že osoba odsúdeného, z pohľadu možností jeho nápravy a rizika recidívneho zlyhania neumožňuje dospieť k rozumnému záveru, že na slobode nebude páchať ďalšiu trestnú činnosť.

Na tomto mieste krajský súd pripomína, že zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy, pričom takouto okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmienenom prepustení význam, je podľa odbornej literatúry, ako aj bohatej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu (viď napr. uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Urtost 3/2015, sp. zn. 3 Urtost 1/2015, sp. zn. 6 Urtost 1/2015), aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho trestnej činnosti.

Krajský súd považuje nápravu odsúdeného S. C. za podstatne sťaženú, a to nielen z pohľadu doterajšieho počtu jeho odsúdení, ale aj z povahy ním spáchaných trestných činov.

Trestnú činnosť začal odsúdený S. C., narodený v roku XXXX, páchať už vo veľmi mladom veku (svedčí o tom prvé odsúdenie za trestný čin podľa § 250a ods.1 Tr. zák. účinné do 01.01.2006 na podmienený trest odňatia slobody).

Následne (po tomto odsúdení) opakovane sa dopúšťal menej závažných trestných činov (marenia výkonu úradného rozhodnutia za čo mu bol uložený peňažný trest i trest odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu trestu). Tiež opakovane nesplnil podmienky skorších podmienených odsúdení, keď z odpisu z RT a pripojeného rozsudku OS Bratislava IV. zo dňa 10.09.2015 pod sp. zn. 2T/87/2014 je zrejmé, že trestnej činnosti sa dopúšťal aj po uloženom alternatívnom treste a tiež počas výkonu podmieneného trestu, čoho vyvrcholením bolo spáchanie pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods.1, ods.3 Tr. zák.

Preto je možné konštatovať, že skôr uložené alternatívne tresty (nespojené s okamžitým výkonom trestu odňatia slobody) odsúdeného neodradili od páchania ďalšej úmyselnej trestnej činnosti.

Na uvedenom závere nemení nič ani to, že odsúdený sa vo výkone trestu odňatia slobody nachádza po prvýkrát.

Predchádzajúci spôsob života odsúdeného totiž nedáva pre krajský súd dostatočnú záruku, že jeho protiprávne konanie sa už nebude opakovať.

Účelom trestu je aj ochrana spoločnosti pred páchatelom trestnej činnosti, a trest má odrádzať aj ostatných členov spoločnosti od páchania trestných činov.

Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, ktoré však sú vzhľadom na mnohosť záznamov o jeho odsúdeniach vzhľadom na opätovné páchanie trestnej činnosti odsúdeným a to i krátko po vyhlásených odsudzujúcich rozhodnutiach súdov jasne preukázané.

Odsúdený je osobou s výrazným sklonom k páchaniu trestných činov a z pohľadu predchádzajúcich odsúdení mal dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak tieto nevyužil. Predchádzajúce odsúdenia teda u neho nesplnili zákonom predpokladaný účel, jeho správanie na slobode bolo v minulosti skôr negatívne a jeho prognóza z hľadiska možnej recidívy je preto výrazná. Povaha trestných činov (opätovná majetková trestná činnosť ktorá vyplýva aj z opakujúcich sa skutkov rovnakej povahy aj keď posudzovaných ako čiastkové útoky jedného trestného činu) spáchaných odsúdeným a z nich vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k páchaniu trestných činov tvoria u neho také skutočnosti, ktoré odôvodňujú záver o existencii príliš vysokého rizika jeho recidívy a z neho vyplývajúci záver, že u odsúdeného, aj napriek skôr kladnému hodnoteniu jeho správania vo výkone trestu v súčasnosti, nebol ešte dosiahnutý taký stupeň jeho nápravy, že by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré viedli k opakovanému páchaniu trestných činov a preto nemožno dôvodne predpokladať, že povedie na slobode riadny život.

Je preto v záujme dovŕšenia nápravy odsúdeného a splnenia účelu uloženého trestu, aby trest odňatia slobody ďalej vykonával v rozsahu, ako mu bol uložený odsudzujúcim rozsudkom.

Z takto rozvedených dôvodov preto rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.